

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Idunna. En Nytaarsgave for 1811

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 69. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1810_148A-txt-shoot-idm2872.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Hlødur vilde at man skulde tage Gissur, men Humle vilde det ei, og Gissur raabte, alt som han sporede Hesten: vi ræddes ei for eder, I Huner; og ei for eders Hornbuer. Gissur red hjem og sagde Tidende om Hunehærens Mangfoldighed, og da sendte Angantyr Budstikken alle Veie fra sig, og stævnede hver Mand til sig, som mægtede Vaaben at bære, men der Folket var sanket af de næste Fylker, da uddrog han til Dunheden med saamangen god Kæmpe, dog havde Hunen Tvende mod Een. De reiste nu Telte og sov om Natten, men om Morgenen dernæst begyndte hin største Kamp, som været haver i Nordenlande, thi det er sagt, at den stod i otte samfelde Dage, mange Tusinde faldt, dog mest af Angantyr's Mænd, enddog det savnedes lidet, thi hver Dag dreve til ham store Flokke af Landsfolket. Den niende Dag hvilte Hæren og skæftede Spyd og hvæssede Sværd, men ei var derpaa at tænke, at jorde de Faldne, thi den ganske Dal var fuld af Døde, og Blodet gik til Hestebringe. End vare alle Høvdinge ilive, og paa den tiende Dag blæstes i Lur, saa det gjaldede milevidt og hver Høvding æggede Sine, som han kunde bedst. Det bød Hlødur Huner at betænke, at de vare stædte i fremmed Land, og ondt var om Frelse at bede, hvis de ei vunde Seier; men ei gjordes mere behov til Jyder at sige, end det som de Alle forstode, at her var at stride for Guder og Fædreneland. Hvassest blev Striden i Dag, thi nu ginge Høvdinge ud af Skjoldborgen og prøvede Størke og Sværde, Gissur maatte falde for Hlødur, og Humle for Orm, men da det lakkede ad Aften, da begyndte Huners Fylking at svigte, og Angantyr gik derigennem med Tirfing, og skiftede Hug med sin Broder og Hlødur faldt. Hunehæren var nu høvdingsløs enddog Høvding gjordes nu lidet behov, thi ei vare mer end Trehundred ilive, dem bød Angantyr Fred, og de toge den gerne. Den 71anden Morgen lod Angantyr Valstedet rydde, og ei blev fundet en levende Mand, thi de som ei selv kunde bære sig derfra, vare druknede i Blod. Hlødurs Lig blev fundet paa en Holt, og der Angantyr kom til, stod han der tiende længe og stirrede paa det bevæget i Sind, men der han maatte komme til Orde, mælde han saa: